Р Е Ш Е Н И Е
№ 2917

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 8 състав,** в публично заседание на 15.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Рашкова, като разгледа дело номер **1291** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 257 от АПК.

Образувано е по жалба с вх. № 3525 от 06.02.2014 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 01 – 1485 от 05.02.2014 г. по описа на Д. при МС, подадена от М. Х., гражданин на А. срещу бездействие на председателя на Държавна агенция за бежанците да открие производство по разглеждане на молбата му за особена закрила в Република Б. като извърши предвидените от чл. 61, ал. 2 от ЗУБ действия по регистрация на чужденеца, търсещ закрила.

Искателят твърди, че е подал молба за закрила вх. № Л – 25993 от 03.12.2013 г. описа на СДВНЧ – Любимец, към дирекция Миграция – МВР подадена по реда на чл. 58, ал. 4 от ЗУБ. Счита, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет. Цитира се съдебна практика на АССГ и ВАС по сходни дела. Иска се постановяването на съдебно решение, с което да се осъди председателя на Д. незабавно да регистрира М. Х. и да открие производство по разглеждане на молбата му за закрила.

В хода на съдебното производство М. Х. редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – председател на Държавна агенция за бежанците, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От М. Х. е подадена молба за закрила вх. № Л – 25993 от 03.12.2013 г. по реда на чл. 58, ал. 4 от ЗУБ чрез администрацията на СДВНЧ – Любимец към дирекция Миграция – МВР.
Към административната преписка е предоставена и Заповед ОЧ - 9623/18.11.2013 г. на началник на Г. – Е. относно принудително отвеждане на чужденец до границата на Република Б..
Към административната преписка е представена докладна записка от А. Г. – комендант в РПЦ – Х., в която е посочено, че М. Х. не е намерен на територията на центъра за регистрация по чл. 29, ал.1 от ЗУБ.
До приключване на устните състезания по настоящото дело не са представени доказателства, удостоверяващи наличие на извършена регистрация на М. Х. по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ или за предприемане на действия по реализиране на процедура за регистрация.
С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:
От изложеното в обстоятелствената част и петитума на искането, следва, че предмет на оспорване в настоящото производство е бездействието на председателя на Д. да извърши регистрация на М. Х. по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. В настоящото производство искателят – чужденец не търси защита срещу непроизнасяне по молба за закрила по реда на ЗУБ, доколкото изобщо липсва образувано административно производство по този закон.
Нормата на чл. 256 от АПК регламентира защитата срещу неоснователни фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона. Правото на оспорване се реализира в 14-дневен срок от подаване на искането до органа за извършване на съответното действие.
Настоящият съдебен състав намира, че съгласно чл. 25, ал. 1 от АПК датата на започване на административното производство е датата на постъпване на молбата при компетентния административен орган. Но по аргумент от чл. 67а, ал. 2, т. 1, чл. 68, ал. 1, т. 3 и чл. 75, ал. 2 от ЗУБ административното производство по специалния закон за разглеждане на молба за закрила се образува не с подаването на молбата за закрила, а с регистрацията на чужденеца, търсещ закрила.
В процесния случай липсват данни на коя дата молбата за закрила на М. Х. е постъпила при ответника. Съгласно чл. 58, ал. 6 от ЗУБ молителят не по-късно от 15 дни от подаването на молбата трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Това се отнася и до действията по регистриране на чужденеца съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. Нормата на чл. 58, ал. 6 е специална по отношение общите правила за провеждане на административното производство, поради което срокът за оспорване по чл. 256 АПК, който е по-кратък от този предвиден в специалния закон е неприложим.
От друга страна, за извършване на регистрацията по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ не е необходима нарочна молба от страна на чужденеца. Това са действия, дължими по силата на закона. Предмет на молбата, подадена от М. Х. от 28.01.2014 г., е предоставянето на закрила по реда на ЗУБ. Така подадената молба не открива производство по регистрация на чужденеца, тъй като задължението за такава регистрация произтича пряко от закона – чл. 61, ал. 2 от ЗУБ и едва след

извършването й се образува административно производство по молбата за закрила. Съгласно цитираната норма чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. Нормата на чл. 63, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че при регистрирането Държавната агенция за бежанците снема данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците. Така дължимите действия са фактически и произтичат пряко от закона, поради което неизпълнението им попада в приложеното поле на чл. 257, ал. 1 от АПК. Съгласно цитираната норма бездействието на административния орган, по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

С оглед на изложеното следва да се приеме, че искането на М. Х. против бездействието на председателя на Д. да извърши регистрацията му по чл. 61, ал. 2 като снеме данните по чл. 63, ал. 2 от същия закон е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е основателно.

Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗУБ председателят на Държавната агенция за бежанците предоставя статут на бежанец и хуманитарен статут по силата на Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., на международните актове по защита на правата на човека и на този закон.

Законът за убежището и бежанците не предвижда възможност за този административен орган да не регистрира чужденец, по подадена молба за статут. Във всички случаи, когато се търси закрила чрез предоставяне на бежански и/или хуманитарен статут, председателят на Д. е длъжен да извърши регистрацията на чужденеца, подал молба за предоставяне на статут и да открие лично дело съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ като снеме данните по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ. Цитираните норми установяват конкретни задължения за административния орган, с точно формулирано предписание за действие. До приключване на устните състезания по настоящото дело не са представени доказателства, удостоверяващи наличие на извършена регистрация на М. Х. по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ или за предприемане на действия по реализиране на процедура за регистрация.

Задължението да се извърши регистрацията по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ не е обвързано и от предварително определяне на държавата – членка, компетентна да разгледа молбата за особена закрила, съгласно Регламент 343/2003 на Съвета. По силата на чл. 67а, ал. 2, т. 1 от ЗУБ производството по раздел Iа от ЗУБ за определяне на компетентната държава – членка се образува с регистрирането на чужденеца, подал молба за статут.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че бездействието на председателя на Д. да извърши определените от закона фактически действия по регистрация на М. Х., гражданин на А., съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, като снеме данните по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ е неоснователно и в противоречие с правото на закрила, гарантирано от нормите на националния закон, правото на Европейския съюз и от международните договори в областта на бежанското право, по които Република Б. е страна. Поради това ответникът следва да бъде осъден да извърши предписаните от закона действия по регистрация на искателя - чужденец, подал молба за закрила по реда на ЗУБ като му се определи срок за изпълнението на това задължение съгласно чл. 257, ал. 2 от АПК.

За пълнота на изложеното следва да се посочи, че при липсата на изричен отказ за образуване на административно производство по ЗУБ и по аргумент от чл. 197 от

АПК, единственото процесуално средство за защита на чуждестранния гражданин срещу бездействието на административния орган да извърши регистрация по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ е по реда на чл. 257 АПК.
Не на последно място и с оглед представената докладна записка от А. Г. – комендант в РПЦ – Х., следва да се укаже на ответника да приложи реда за прекратяване на производството, съгласно чл.15, т.7 вр. Чл. 14 от ЗУБ.
Така мотивиран и на основание чл. 257, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 8 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА председателя на Държавна агенция за бежанците в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение да регистрира и открие лично дело на М. Х., гражданин на А., [дата на раждане] , по подадената от него молба за предоставяне на статут по реда на Закона за убежището и бежанците от 28.01.2014 г., като при регистрирането снеме всички данни по чл. 63, ал. 2 от ЗУБ, както и при необходимост да приложи условията за прекратяване на производството по чл. 15 във връзка с чл. 14 от ЗУБ.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Административен съдия: